

ת"ד 390/07 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לטעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 390/07-19 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופטת צפורה משה

המאשימה מדינת ישראל

נגד
פלוני
ע"י ב"כ עוז אoron

הכרעת דין

(ההדגשות כאן ולאורך הכרעת הדין שלי-צ.מ.)

כתב האישום:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, שענינו גרים תאונת דרכים אשר תוצאה חבלות של ממש ונזק לרכוש.
הנאשם עצמו, הוא זה שנחבל כתוצאה מן התאונת, חבלות של ממש.

העובדות הנטען בכתב האישום:

על פי הנטען בכתב האישום עולה, כי ביום 26.9.2018 סמוך לשעה 10:00 נהג הנאשם אופנוו מ.ר 5856689 (להלן: "האופנוו") בת"א בשדרות רוקח ממערב למזרחה והתקדם לצומת מרומר עם דרך נמיר.

הנאשם נהג על הנטייה השמאלי ביותר בכיוון נסיעתו, המסומן על ידי חיצים לפניה שמאלה בלבד.

אותה שעה נהג חיתאם מוחSEN (צ"ל: "נהגה" - צ.מ.) רכב הונדה מס' 3202478 בשדרות רוקח ממערב למזרחה בכיוון נסיעת הנאשם ומימינו, בנטיב המסומן ישר ושמאלה ונכנסה לתוך הצומת לפניה שמאלה.

הנאשם נהג בקלות וראש, שכן שלא נתן תשומת לב מספקת לדרכו, לא צית לחיצים שבדרך, המשיר ישר מהנטיב המיועד לפניה שמאלה ושני כלי הרכב התנגשו.

עמוד 1

כתוצאה מההתאונה, **נחבל הנאשם חבלה של ממש**, חבלת ראש, שבר מurousק בקלビיקולה, שברים בצלעות, ניתוח בהרדמה כללית ואושפז בבית החולים עד ליום 4.10.2018. כמו כן, **שני כלי הרכב ניזוקו**.

לנאשם ייחסו עבירות של :

נהיגה בקלות ראש, בגין **סעיף 62(2) לפקודת התעבורה** [נוסח חדש], תשכ"א- 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), סמל סעיף 7137, יחד עם **סעיף 38(2) לפקודת התעבורה**, סמל סעיף 2029; 2029;

נהיגה שלא בכיוון החץ, בגין **תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961** (להלן: "תקנות התעבורה"), סמל סעיף 6482 והتنגשות הגורמת נזק, בגין **תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה**, סמל סעיף 2425 ביחד עם עבירה שגרמה לחבלה של ממש, לפי **סעיף 38(3) לפקודת התעבורה**, סמל סעיף 2009.

סעיפים האישום קובעים כדלקמן:

סעיף 62(2) לפקודה ביחד עם סעיף 38 (2) לפקודה קובע:

"62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהकנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין: מיום 6.12.1979

תיקון מס' 15

ס"ח תש"מ מס' 949 מיום 6.12.1979 עמ' 22 (ה"נ 1396)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס שלושת אלפיים לירות **קנס מאות אלף לירות**, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - **קנס חמישה עשר אלף לירות**:

מיום 7.7.1983

צו תשמ"ג-1983

ק"ת תשמ"ג מס' 4501 מיום 7.6.1983 עמ' 1503

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - **קנס חמישה עשר אלף לירות 21,000 שקלים**:

מיום 13.3.1984

צו תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4594 מיום 12.2.1984 עמ' 949

62. העובר אוחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 21,000 שקלים:

מיום 28.8.1984

צו (מס' 2) תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4674 מיום 29.7.1984 עמ' 2065

62. העובר אוחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 42,000 שקלים:

מיום 30.4.1985

צו תשמ"ה-1985

ק"ת תשמ"ה מס' 4786 מיום 31.3.1985 עמ' 1000

62. העובר אוחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 84,000 שקלים:

מיום 1.1.1986

צו תשמ"א-1985

ק"ת תשמ"א מס' 4885 מיום 20.12.1985 עמ' 299

62. העובר אוחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 210,000 שקלים:

מיום 1.2.1987

צו תשמ"ג-1987

ק"ת תשמ"ג מס' 5001 מיום 29.1.1987 עמ' 358

62. העובר אוחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 525 שקלים:

עמוד 3

מיום 1.9.1989

צו תשמ"ט-1989

ק"ת תשמ"ט מס' 5209 מיום 8.8.1989 עמ' 1234

62. העובר את העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 953 630 שקלים חדשים:

מיום 15.4.1993

צו (מס' 2) תשנ"ג-1993

ק"ת תשנ"ג מס' 5506 מיום 4.3.1993 עמ' 487

62. העובר את העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 953 1500 שקלים חדשים:

מיום 11.7.1996

צו תשנ"ז-1996

ק"ת תשנ"ז מס' 5760 מיום 11.6.1996 עמ' 994

62. העובר את העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 2000 שקלים חדשים:

מיום 21.8.1996

תיקון מס' 40

ס"ח תשנ"ז מס' 1599 מיום 21.8.1996 עמ' 379 (ה"ח 2480)

62. העובר את העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 5000 שקלים חדשים:

מיום 27.1.2000

תיקון מס' 51

ס"ח תש"ס מס' 1725 מיום 27.1.2000 עמ' 103 (ה"ח 2822)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו- מאסר שנתיים או קנס מאות אלף לירות, ואם העבירה היא עבירה קנס שדן בה בית המשפט - קנס 5000 שקלים חדשים פי 1.25 מהकנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977:

מיום 15.12.2005

תיקון מס' 72

ס"ח תשס"ו מס' 2040 מיום 15.12.2005 עמ' 91 (ה"ח 154)

....

(2) נוהג רכב בדרך קלות ראש, או בrelsנות, או בנסיבות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה הציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המаксימלית שנקבעה;

... 38". הורשע אדם - ..

(2) על עבירה מן המפורטות בתוספת השנייה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;"

תקנה 36(ד) לתקנות קובעת:

... 36".

(ד) בכיביש המחולק לנתיibus שבהם סומנו ציצים המוביילים לצומת, לא יכנס הנהג לצומת, לא יעבר בו ולא יצא ממנו אלא בכיוון חז שסומן בנטי שמןנו נכנס לצומת; לעניין תקנת משנה זו, "צומת" - לרבות מפגש עם כביש אחר.

..."

תקנה 21(ב)(2) לתקנות קובעת:

.... 21".

(ב) כל עובר דרך חייב להתנהג באופן **שלא** -

..

(2) יגרום נזק לאדם או לרכוש ולא יתן מקום לגרום נזק כאמור;

עמוד 5

"..."

סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה קובע:

38". הורשע אדם -

....

(3) על עבירה תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונות דרכים **בנה נחבל אדם חבלה של ממש**

דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזק רישון נהיגה לתקופה שלא תפחות שלושה חודשים. אולם ראש בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפורט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר."

תשובה הנאשם לכותב האישום:

ביום 21.7.2020 התקיימה הקראה בתיק והנאשם כפר באחריותו לתאונה.

לצד זאת, הודה הנאשם בעובדות המתוירות בסעיף 1 לכותב האישום ולפיהן כאמור לעיל, ביום 26.9.2018 בסמוך לשעה 10:00 נהג אופנוו מ.ר 5856689 בת"א בשדרות רוקח מערב למזרחה והתקרב לצומת מרומזר עם דרך נמיר.

הנאשם אף הודה בתוצאות התאונה לפיהן נחבל חבלה של ממש ובכך כי שני כלי הרכב ניזוקו.

מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 21.7.2020 עמ' 5 שורה 10 ואילך.

באשר לחבלות שנגמרו לנאשם, הודיעה ההגנה עוד באותו מועד כי היא מזוטרת על שמייעת עדותו של עד תביעה מס' 7 והסכימה להגשת המסמכים ללא צורך בשמייעת עדותנו. (**המסמכים הרפואיים הוגשו בהמשך בהסכמה ההגנה וסומנו ת/3.**)

התיק נקבע לשמייעת ראיות:

מטעם המאשימה העידו: עדת התביעה מס' 1 הגב' חיתאים מוחSEN - נהגת רכב ההונדה, היא המעורבת בתאונה, אשר מסרה עדות באשר לאופן התרחשויות התאונה (העודה תקרא להלן: "המעורבת").

עד התייעזה מס' 2, מר דני דנוש דויטש - עד הראייה לתאונה, מסר בעדותו כי ראה את אופן התרחשות התאונה (העד "קרא להלן: "עד הראייה").

עד התייעזה מס' 8, מר ויסמן אבי, מנהל בקרת רמזורים בעיריית תל אביב - לgresת המאשימה מסר למשטרת ישראל תקליטור/קובץ וידאו מצלמת האבטחה בזירת התאונה ובו סרטון המתעד את התאונה נשוא כתוב האישום. (העד "קרא להלן: "מר ויסמן").

במהלך שמיית הראיות בקשה המאשימה להגיש את הסרטון כראייה לאמיתות תוכנה - הסרטון הוגש לתיק בית המשפט **בכפוף להטנדות ההגנה** אשר טענה כי הוא אינו קביל - סומן ת/2 (להלן: "הסרטון").

בଘלטיי מיום 20.11.20 קבעתי בפרוטוקול הדיון, כי החלטה באשר לקבילות הסרטון תיננת בהכרעת הדיון וכך עשו.

שני עדים נוספים העידו מטעם משטרת ישראל, עד תביעה מספר 5 ועד תביעה מספר 6:

עד תביעה מס' 6, רס"ר יair ירדני, בוחן משלוחת הבוחנים במשטרת ישראל - באמצעותו הוגש טופס /זכ"ד אשר לטענת המאשימה יש בו כדי לטעוד את שרשות תפיסתו של התקליטור/קובץ וידאו, מצלמת האבטחה מיום 7.10.18 ובו **הסרטון**(העד "קרא להלן: "הבחן ירדני").

הטופס סומן ת/1 אף הוא בכפוף להסתיגות ההגנה ולפיה אין לה הטנדות להגשת **ת/1** ככל והוא רלוונטי לעד עצמו. **לדבריו העד הוא זה שעריך אותו.**

לדברי העד, קיבל את הקבצים המצוינים **בת/1** וביניהם הסרטון ממיר ויסמן מעיריית תל אביב.

עד תביעה מס' 5, רנ"ג נמרוד מזל אף הוא בוחן משלוחת הבוחנים במשטרת ישראל - העיד כי קיבל את התקליטור/דיסק ביום 18.10.18 וגיבתה אותו במחשב היחידה. (העד "קרא להלן: "הבחן מזל").

מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.

יריעת המחלוקת בין הצדדים:

כיוון נסיעת הנאשם:

החלוקת המרכזית בין הצדדים נוגעת באשר **לכיוון נסיעת הנאשם** בנסיבות בו נוג.

לטענת המאשימה, הנאשם נסע ישר בנגד לחצים המסומנים על הכביש המסומנים שמאלה בלבד והוכoon מלכתחילה לנסוע ישר.

מנגד, **לטענת ההגנה** לא עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם התכוון לנסוע ישר וכי אכן נסע ישר.

משמעותו, לא ניתן לקבוע בוודאות הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם הוא זה שאחראי לתאונת ולא המעורבת.

קבילות הסרטון המתעד את התאונה:

מחלוקת נוספת נוגעת לטענת ההגנה, ולפייה **הסרטון אינו קביל** בשל כשלים בשירות תפיסת הסרטון וכי לא ניתן לבסס על פיו מסקנה הקושרת את הנאשם ו/או את אחוריותו לתאונת.

בוחן התאונה לא העיד:

עוד טענת ההגנה, כי בוחן התאונה בתיק לא מסר עדות בבית המשפט על עבודות הבוחנות אותה ערך כפי שעולה מחומר הראיות וכי לא ניתן לבסס כל קביעה בדבר מקום ההתרחשות המדוייק של התאונה, היא "נקודות האימפקט".

מדובר בצומת רחבה אשר ניתן בה **לפנות שמאלה מספר נקודות על פני הצומת**.

ההגנה הוסיפה וטענה, טענות נוספות באשר למחיינותן של עדות התביעה, אשר יפורטו להלן בהמשך הכרעת הדיין.

בתום שמיית הראיות בקשרו הצדדיםTEMPO לטעון סיכומיים בעלפה.

סיכום המאשימה בתמצית - מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 18.4.2021, עמ' 26 ש' 13 ואילך

לטענת המאשימה, יש די בראיות ובעדויות כדי להרשיע את הנאשם במוחס לו בכתב האישום וזאת

ברמה הנדרשת במשפט פלילי ומעל לכל ספק סביר.

המורבת, סיפה על הטראות שחוויתה, תיארה את קרונות התאונה כאילו התרחשה אטמול, זאת על אף שחלפו כ-3 שנים מיום קרות התאונה תוך שהיא מדיקת בפרט התאונה כפי שהם עולים מהסרטון.

המורבת דיברה מדם ליבה, בעדותה התייחסה למקום מגורי ותיארה הקרים מוקדמת עם מקום התאונה.

לטענת המאשימה, המעורבת, בגיןם לנאים, זכרת את פרטי האירוע היטב וכן את כל שלבי התרחשותם.

גראת עד הראייה תומכת ומחזקת את עובדות כתב האישום. המאשימה הפנטה לדבריו בפרוטוקול הדיון מיום 26.11.2020 עמ' 16 ש':

"**האופנו או שינוי כיוון או חיליק אבל נסע ישר ולא שמאלה כפי שהורה הנטייב.**"

העד הבחן בעירה ולדבריו היה במרחק של 10 או 20 מטר מאחורי רוכב האופנו.

באשר לקבילות הסרטון - הסרטון מתיחס לתאונת נשוא כתב האישום.

בסרטון נצפים רכב ואופנו ובחומר הראיות קיימת שרשרת צריבת דיסקים עליה העידו עדי המאשינה.

זאת ועוד, מקום התאונה רשום במדויק על הדיסק.

לחילופין טוענת המאשינה, בחינתה של הראייה על פי הפסיכה הנהוגת היום עוברת **מבחן של קבילותה של הראייה למבחן של משקלה של הראייה.**

זאת ועוד, קיימת הלים בין עדותם של עדי התביעה לבין הסרטון.

התאונת מתועדת ווללה בקנה אחד עם **עדות המעורבת** וכן מתיחסת עם **עדותו של עד הראייה**, אשר הינו עד תביעה ניטרי.

הוגשו צילומים ממקום התאונה, מהם עולה בבירור מקום כל אחד מהרכבים, החיצים מסומנים היטב על הכביש וניתן לראות בבירור את הנאים נסע ישר מהנטיב השמאלי ביותר המורה על פניה שמאלה בלבד.

(יוער זה עתה כי התיעוד הצלומי היחיד אשר הוגש מטעם המאשינה הינו הסרטון).

לטענת המאשינה, הסרטון לא הוצג למעורבת בחקירה אחר וזו סירבה לצפות בו בטענה שהיא סובלת מטראותמה מה תאונה.

(יוער כבר עתה כי הדברים לא נמסרו מפה של המעורבת במהלך עדותה בבית המשפט).

ובאשר לנאים - למאשינה לא ניתנה אפשרות בבית המשפט לעמוד את הנאים אודות הסרטון בשל סיורבו והטענה

כִּי אִינוֹ זָכֵר אֶת הַתְּאֻנוֹהָ.

לשיטת המאשימה, כל עוד הנאשם לא צפה בסרטון הוא מסכים לסרטון.

באשר ל"נקודות האימפקט" - הרי שבסרטון ניתן לראות בבירור את "נקודות האימפקט" כאשר הנאשם נמצא בנתיב השמאלי ביותר ומשיר ישר.

המאשימה סבורה, כי חרב העובדה שמשמעותו בוחן התנועה לא הוגש בשל מצבו הרפואי, יש די בחומר הראיות אשר הוגש והסרטון מדבר בעד עצמו.

לאור כל האמור, מבקשת המאשימה להרשים את הנאשם במיוחס לו.

סיכום ההגנה בתמצית - מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 18.4.2021, עמוד 27 שורה 6 ואילך:

בסיכוםיה טענה ההגנה, כי יש לזכות את הנאשם מהמייחס לו בכתב האישום.

אשמו של הנאשם לא הוכחה ברמה הנדרשת במשפט הפלילי ומעבר לספק סביר.

אין לקבל את סרטון קריאה קבילה, שכן נפלו כשלים בשרשרא תפיסת הסרטון וכי קיים ספק האם הסרטון אכן מתעד את התאונה נשוא כתוב האישום ולא אירוע אחר.

היחידה המשטרתית קיבלה לידי 6 דיסקים המצויים מקומות שונים כאשר בשניים מהם מצוין "רוקח".

זאת ועוד, סרטון התאונה לא הוצג לעדי הtribuna במסגרת החקירה המשטרתית ולא ניתן לאשר או לשולח אם הסרטון קשור לתאונה.

באשר לכיוון נסיעת הנאשם - גם אם אכן הסרטון יתקבל קריאה קבילה, הרי שהסרטון ושאר העדויות לא בהכרח מלמדות כי בכוונת הנאשם היה לחצוץ את הצומת בנסעה ישר ואין לשולח את האפשרות כי רכב המעורבת הוא זה שסתה לתוכו נתיב נסיעת הנאשם.

גם על פי "נקודות האימפקט" הנצפית הסרטון לא ניתן לראות כי מי שסתה בהכרח מנתיבו הוא הנאשם ולא המעורבת, זאת גם נוכח העובדה כי לא הוגש חוות דעת של בוחן תנועה במסגרת חומר הראיות.

עוד טענת ההגנה כי לא ניתן לראות בבירור את סימון הנתיב ("הקיוקו") על הכביש.

לטענת ההגנה, הנאשם לא זכר את התאונה בשל עצוז מוח שעבר כתוצאה ממנה והוא זכר שנסע לכיוון הים ישר.

עד הראייה עצמו מאשר כי גם ממיקום "האימפקט" (נקודות המגע בין שני הרכבים) רוכב האופנוע יכול לפנות שמאלה, מפנה לפרטוקול הדיון מיום 12.11.2020, עמ' 17 החל מש' 22.

עדות המעורבת ולפיה הייתה ראשונה בצומת אינה מתישבת עם הנצפה בסרטון, שכן מצפיה בסרטון עולה כי המעורבת נכנסה לצומת בנסיעה רצופה והרכב שהיא מעורב בתאונה לא היה הראשון בצומת.

ההגנה מבקשת לזכות הנאשם מהmiumס לו בכתב האישום שכן לטענתה, המआשימה לא עמדה בנטל ההוכחה הנדרש במשפט הפלילי.

פירוט עדויות עדי התביעה:

הボחן ירدني, חוקר תאונות דרכים משנת 2016 - מפנה לעדותיו מיום 12.11.2016 עמ' 7 לפרטוקול ועד עמ' 10 ש' 11.

העד פירט את הפעולות אשר ביצע בתיק החקירה ובאמצעותו הוגש כאמור **ת/1** המתעד לכוארה את תפיסת הסרטון מערית תל אביב, העברתו לתיק החקירה וצריבתו. לדבריו הוא ערך את **ת/1**.

בחקירה הנגדית, נשאל על ידי ההגנה מודיע ציין את פעולותיו של **מר ויסמן**, אם הוא עצמו לא ביצع את הפעולות והшиб כי מדובר בטופס מובנה והוא מלא את הרובריות הריקות.

עוד מסר כי ביום המצוין בדו"ח ניגש למראן ויסמן וקיבל ממנו דיסקימים.

לשאלת בית המשפט אשר כי הוא אכן לא הוריד בעצמו את הקבצים, אך קיבל אותם ממר ויסמן. עוד הוסיף בಗילוי לב כי הוא אינו יכול לאשר כי אכן **מר ויסמן** הוא זה שהוריד את הקבצים.

לענין השאלה המופיעה בתיבה **1ד' בת/1** האם שעת הסרט מתאימה לשעון אחר? השיב כי הוא דואג לשאול את **מר ויסמן** בעניין זה וכי מדובר בניסוח קבוע, אך הוא עצמו לא בדק.

עמוד 11

כאשר נשאל لأن הורד הסרט לאיזה קובץ? השיב כי לא סימן וכי בחתימת **ת/1** כתב: "מספר דיסקים ידאו כללהן" **ופירט 6 סרטונים**.

העד אישר כי באשר **לפירוט הסרטונים בחתימת ת/1** מדובר בכתב ידו.

העד אישר כי אכן הפירוט בדף לא מתייחס רק לתיק נשוא כתוב האישום וכי יצא מעירית תל אביב עם מספר דיסקים.

כאשר נשאל לשאלת בית המשפט כיצד ניתן לדעת אם הדיסק שייך לתיק הנדון השיב:
"אני משיב שעל מספר 6 רשום רוקח - נמיר ו-3 פנקס נמיר". עמ' 9 ש' 23-24.

עוד חיזק את דבריו לשאלת ההגנה ומסר כי מר ויסמן הביא לו מספר דיסקים ופירט את התאונות ואת מקומות התאונה.

כאשר הوطה בפניו כי **דיסק מספר 3** אף הוא מתייחס לתאונה אותה צומת, וכי "אבי" מעירית תל אביב לא אמר לו "פנקס - נמיר", אלא "רוקח - נמיר" וכי הוא לא שמע אותו מספיק טוב וכן רשם מה שרשם והאם הוא יכול לסתור זאת? השיב בಗילוי לב: "מאיפה אני יכול? אני לא זוכר את זה בכלל."

בעניין זה יעיר כי היה בידי ההגנה לנשות לעתור לקבל לידי את **6 הדיסקים ולהציגם עד או לבקש כי בית המשפט יצפה בהם ולכל הפחות בדיסק מספר 3** אך היא לא עשתה כן מנימוקיה שלה.

העד מר ויסמן - מנהל בקרת רוחורים בעיריית תל אביב - מפנה לעדותו בפרוטוקול מיום 12.11.2017 עמ' 10-13.

העד פירט אודות הפעולות שעשה בתיק, מסר כי הינו מזהה את חתימתו על **ת/1**.

בחקירה הראשית, מסר כי תפקידו להורד קבצי וידאו **לפי בקשה בוחנים ממשטרת ישראל**.

הוא ממלא את הפרטים בחלקן **בת/1** וחותם ואילו בוחני התנועה חותמים על החלק שלהם.

אישור כי הכתוב על הדיסק שהוצג לו: "نمיר - רוקח 26.9.2018" הינו בכתב ידו.

אישור כי הוא מזהה את חתימתו **בת/1** ומצביע על "חתימת המוסר".

בחקירה נגדית כאשר נשאל לגבי סעיף 1ד' בת/1 לא זכר להшиб, האם הוא בדק את תאימות השעה או אחר מארח וחלף זמן של כשנתיים.

העד מאשר בפירוש כי הוא זה שבודק את מיקום הצומת, מאחר והבוחן ביקש ממנו להוריד דיסק מצומת רוקח נמיר וכי הוא היחיד שמוריד.

יוער כבר עתה, כי גם העד מר יוסטן לא עומת על ידי ההגנה בשאלת האם קיימת אפשרות כי אירועה נוספת נספה בצומת רוקח נמיר, שהרי זה העד אשר לגרסת **הבחן ירדני** מסר לו את הפירוט של הדיסקים אותם ציין בתחום ת/1.

ב"כ הנאשם ניסה להטיח בעד כי לא זיהה את כתב ידו ואולם באשר לחתימתו על ת/1 העד חזר ואימת את חתימתו ובאשר לזיהוי של כתב יד מסר בಗליי לב כי הוא אינו יודע אם זה כתב ידו.

ההגנה ניסתה לערער את גרסת העד גם בנקודת נספה אשר נשאל על ידה האם קיימת אפשרות ולפיה הוא מוריד תחילת את 6 הסרטונים ורק לאחר מכן כותב מה הכליל כל דיסק?

על אף השיב העד, כי זה תלוי בגודל הקובץ של הדיסק, הוא נותן לזה שם לפי הצומת ואז רואה מה צרב ורושם.

העד אשר כי בהחלט קיימת אפשרות שהוא צורב את הדיסק עם הקבצים שהבוחנים ביקשו ובסיום הצריבה הוא מוציא את הדיסק מהצורב ורושם.

כאשר נשאל האם יש אפשרות שצרב שני דיסקים ורשם ורק אחר כך צרב עוד שני דיסקים ורשם? **השיב בשלילה וציין כי הינו צורב כל דיסק ורושם.**

כאשר נשאל האם תיעד את אופן פועלתו? **השיב בשלילה ומסר כי הוא אינו מציין זאת בעבודתו הפנימית וגם לא בתיק הנדון.**

כאשר נשאל האם בשעה שחתם על ת/1 ידע לאיזה תיק זה קשור השיב בשלילה וכי זה אינו מעוניינו.

עוד נשאל, האם ידע אם ת/1 מתיחס לדיסק אחד או לכמה דיסקים? ועל אף השיב כי אינו זוכר וכי אינו יכול לזכור.

העד נשאל כיצד ידע שת/1 מתיחס לדיסק הרלוונטי כאשר חתום עליו? על אף השיב כי שוטר בא לקחת את הדיסק הוא חתום והשוטרלקח את הטופס.

העד נשאל האם הוא יכול לשלול את האפשרות **שת/1** יוסס לדיסק אחד ואחר כר הועבר בתקנה לתיק אחר? העד השיב כי הוא אינו יכול לענות על כך.

כאשר נשאל לשאלת בית המשפט האם ניתן לדעת על פי החלק העליון בטופס **ת/1** עד לחתימתו על לאיזה קובץ מתיחס **ת/1** השיב בಗילוי לב כי הוא אינו יכול לדעת והטופס **ת/1** מתיחס למה שרשום בהמשך הטופס.

כאשר נשאל כיצד הוא חותם לפני שהוא יודע את המשך השיב כי הוא חותם לאחר שהשוטר ממלא את כל הטופס.

בחקירה חוזרת לשאלת ב"כ המאשימה מה הן הפעולות אשר עשה **בת/1** ועל מה הוא חותם בהair העד, כי השוטר הוא זה שמלא את הטופס עם הפרטים והשמות של הקבצים שהואהוריד והוא חותם.

העד הבוחן מזל - מפנה לעדותו בפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2020 בעמ' 13-15

העד פירט את חלקו **בת/1**.

בתחילה בחקירה הראשית מסר כי קיבל מהבוחן ירדני דיסק ביום 18.10.15 והוא בעצם החותמת שגיבת הדיסק במחשב היחידה זה החלק שלו.

ואולם בחקירתו הנגדית, ביקש לתקן את עדותו ומסר כי הוא אינו יודע מי מסר לו את הסרטון כי בטופס לא כתוב, כתוב העתקה של קבצים והחוקר הוא יאיר.

הוא אינו יכול לאשר לקבל את הדיסק מיאיר ירדני הוא החוקר בתיק, וכי כל מה שהוא יכול לאשר זה שקיבל דיסק וביצע העתקה.

כאשר נשאל האם המסמך לא אמור להיות שרשרת המתעדת איפה היה הדיסק? **השיב, כי אין מדובר בשרשראת אלא ברישום ולפי גיבתו את הדיסק.**

כאשר הוטח בפניו כי הדיסק הילך לאיבוד ולאחר מכן נמצא דיסק אחר השיב כי גם אם הדיסק הילך לאיבוד יש לו במחשב דיסק אחר.

כאשר נשאל כמה דיסקים צרב? מסר כי כתוב סרטון אחד. עוד השיב כי זה לא יכול להיות דיסק 1 זה תלוי בಗיجه. הוא אינו יודע כמה דיסקים.

לשאלת בית המשפט אם הוא זוכר שקבל דיסק אחר אשר אינו קשור למסמר ? השיב כי אינו זוכר שקבל דיסק מעבר למסמר עליו העיד.

עד הראיה לתאונת מר דויטש - מפנה לפרטוקול הדיון מיום 12.11.2020 עמ' 16 שורה 10 ואילך.

בחקירה הראשית, מסר כי לדבריו, ביום האירוע הייתה לו פגישה בעיר תל אביב והוא נסע צדקה למשרד שלו ברמת אביב רוקח לכיוון מזרח, ב途中 רוכח נמיר החליט לפנות שמאלה, לכיוון נמיר צפון.

לדבריו יש שם 2 נתיבים כשהנתיב השמאלי מוביל רק לפניה שמאלה.

בעודותו מסר כי לפני נסע קטן ולפני הרכב וכי לפני מימין היה הרכב. לשאלת בית המשפט השיב כי הרכב היה לצדו של האופנוע. הרכב הימני היה ימני ואותת שמאלה.

היה רמזור יrok והוא החל את הפניה שמאלה וכך גם היתר, **באמצע הצומת האופנוע או שינה כיוון או שהחליק אבל נסע ישיר ולא שמאלה כפי שהורה הנתיב.**

העד חזר והציג כי יש שני נתיבים השמאלי רק שמאלה והימני ישיר ושמאלה.

האופנוע והרכב התנגשו צד אל צד. כשראה את רוכב האופנוע נופל התקשר למשטרה.

מדגיש כי הייתה נידת משטרת אשר יצאו ממנה שוטר או שוטרת והגישו עזרה לרוכב האופנוע.

כשנשאל כיצד ראה שרוכב האופנוע נסע ישיר השיב:

"**היה במרחק של בין 10 ל- 20 מטר מאחורי רוכב האופנוע**"(עמ' 17 ש' 5)

בחקירה הנגדית, כשנשאל היכן היה רוכב האופנוע כשראה אותו בפעם הראשונה ?

השיב כי היה לפניו. עוד מסר כי למייטב זיכרונו, התנגשות הרכבים הייתה באמצע הצומת.

וכשאלת הסניגור האם "מקום האימפקט" עלול להסתדר כמסלול נסעה של הנאשם שמאלה השיב בחיוב והוסיף: "כן. אבל מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה" (עמ' 18 ש' 5).

כאשר נتبקש להבהיר תשובתו בחקירה חוזרת מס' :

"אני עונה עתה בთור עד ולא בתור כמהנדס. מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה, אין לזה קשר לנקודת האימפקט.
אני רأיתי אותם נפגשים אחד עם השני פחות או יותר באמצע הצומת."

(עמ' 19 ש' 2-3).

המעורבת בתאונה, נהגת רכב ההונדה - מפנה לפרטוקול מיום 12.11.2012 עמ' 19-21 החל מש' 26

בחקירה הראשית, העידה כי הינה מכירה את הצומת מאחר והוא מתגוררת באיזור הרבה שנים.

באותו יום נסעה לכיוון ביתה ברחוב נס 4 בנתיב הימני משני נתיבים הפונים שמאליה, מאחור והוא צריכה בהמשך לפנות מיד ימינה לכיוון רחוב חיים לבנון.

היא זכרת בבירור שלא היה לידיה אופנווע רק רכב מצד שמאל, **כשפנתה שמאליה בתוך המסלול שלה פתאום שמעה בום וראתה מישחו עף ונוחת על הכביש.**

מסרה כי רכבה נפגע מצד שמאל.

המאשימה בקשה להציג לעדה במהלך עדותה בבית המשפט את הסרטון אשר לא הוצג לה בחקירה.
משמעותו, ועל מנת שלא יהיה בכך כדי להפריע את ההגנה ולפגוע בזכויות ההגנה לא אפשרתי זאת.

בחקירה הנגדית, מסרה כי עמדה באור אדום ועד לרגע התאונה לא ראתה שום אופנווע.

העדה שללה גם את האפשרות שרכב אחר פגע באופנווע.

לדבריה, היה הרכב לצידה היהרכב מצד שמאל ולא היה כל אופנווע ביניהם בצומת שעמדו ברמזור באור אדום.

כאשר נשאלת כמה זמן הייתה באור אדום השיבה כי הייתה ראשונה בצומת וכי בדיקת האור התחלף לאדום ועמדו מספיק זמן בצומת.

העדה אשרה לשאלת הסניגור המלומד כי כאשר התחלף לירוק החלה לנסוע.

עוד אישרה לשאלת הסניגור כי הכבש היה מסומן והוא הייתה בתוך הכבש וכי כשפנתה שמאליה הסתכלה במראות לוודא שלא עוקפים אותה.

המסמכים הרפואיים בעניינו של הנאשם הוגשו בהסכמה ההגנה וסומנו ת/3.

בתום פרשת התביעה הכריזה המאשימה אלו הם עדין.

המאשימה הודיעה כי היא מזוטרת על העדות עד תביעה מס' 3 - בוחן התאונה בתיק, מר בני פרידמן, לדבריה הסיבה לכך נועצה במצבו הרפואי. ההגנה אף היא לא בקשה לזמן עוד מטעמה.

כמו כן, יותרה המאשימה על העדות עדת תביעה מס' 4.

פרשת ההגנה:

ה הנאשם העיד לבדו - מפנה לעדותו בפרוטוקול מיום 18.4.21 עמ' 23 ש' 10 ואילך.

בחקירה הראשית, סיפר על השלכות התאונה על חייו.

מסר כי אינו זכר דבר מההתאונה וכי **נסע בדרך שאינו מכיר עם ג'.פ.א.ס.**

יחד עם זאת, העיד כי יכול להיות שעה טעונה קטנה, יכול להיות שנסע בכבש שאסור היה לו לנסוע, הנאשם חזר ואמר כי אינו זכר דבר וסירב לצפות בסרטון. הנאשם אף סירב לדוחות את הדיוון.

ה הנאשם הביע תמייה מדויק הו שעומד לדין לאור העובדה כי הוא זה שנפגע כתוצאה מן התאונה? תמייה זו הועלתה על ידו לא אחת גם במהלך הדיונים הקודמים.

הרושם המתתקבל מדברי הנאשם הינו כי העובדה כי הוא היחיד שנחבל כתוצאה מן התאונה, אשר למרבה המזל לא הסתיימה גם בחבלת גוף למעורבים נוספים, מקשה עליו לקבלת האחריות לתוצאותיה, על אף שהוא מאשר בעדותו כי נסע ישר וכי יתרן ועשה טעות.

בחקירה הנגדית, העיד כי זכר שבא מכיוון הים, נסע לכיוון העבודה, לימי ישראל, נסע ישר במהירות של 30 קמ"ש.

ב"כ המאשימה הפantha את הנאשם לחקירה במשטרה בניסיון לרענן את זכרונו והטיצה לפניו כי במהלך החקירה שהוצע לו לצפות בסרטון אמר כי הוא רוצה לדעת מה קרה ונרשם מפי בהודעה מיום 7.10.18: "פעם ראשונה
שאני רואה את הסרטון ואני בשוק ממנו ..."

על כך השיב הנאשם, כי הוא לא מבין את הצורה שבה חקרו אותו, מדובר בחקירה יומם לאחר האשפוז וכי הוא לא יודע כיצד לדבר עם שוטרים.

יודגש, כי מדובר בחולף תקופה של שלושה שבועות לאחר התאונה.

עוד נשאל מדוע סרב בחקירה להיוועץ עם עורך דין כשהוצע לו? על כך השיב, כי אין אדם שאינו אשם לא צריך עורך דין.

כאש הוטח לפניו כי בבית המשפט העיד עד ניטרלי אשר על אף שלא ראה את הסרטון, עדותם בבית המשפט ולפיה היה מאחוריו עולה בקנה אחד עם הסרטון, השיב בעמ' 18 לפרוטוקול ש' 12:

"כל הכבוד לו שיעיד מה שהוא רואה. אני לא יודע מה האינטנס שלו."

כאשר נשאל, האם יש ברשותו מסמך המעיד על אובדן זיכרון או כל מסמך אחר המעיד על מצבו הרפואי? מסר כי יש ברשותו מסמך המਸמן הוגש **וסוגן נ/1**.

לאחר עיון במסמך צינה ב"כ המאשימה לפרטוקול כי **המסמך נ/1** מתייחס לביעות אורטופדיות ולא לצעוע מוח.

לדברי הנאשם לא טיפלו בו בבעית הזיכרון אלא בצעוע מוח מאוחר ונמסר לו כי הזיכרון יחזור.

כאמור לעיל בסוף שמיית הראיות בקשרו הצדדים לסתם טיעוניהם בעל פה.

לצדדים ניתנה אפשרות להשלים פסיקה, ואולם, עד כתיבת שורות אלה לא הוגשה פסיקה.

דין והכרעה:

השאלה העומדת לדין הינה, האם עלה בידי המאשימה להוכיח ברמה הנדרשת במשפט הפלילי, בהתבסס על חומר הראיות המצו依 בפני בית המשפט, כי הנאשם אחראי לתאונה נשוא כתוב האישום וכי בצע את העבירות המียวחות לו.

לאחר שבחןתי את חומר הראיות, העדויות וטיעוני הצדדים, השתכנעתי כי עלה בידי המאשימה להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט פלילי את עובדות כתוב האישום וכי בחומר הראיות אשר הונח בפני בית המשפט יש די כדי להרשיע את הנאשם.

אכן, מסכימה אני עם חלק מטענות ההגנה באשר לפגמים אשר נפלו בחקירה ואולם זהה העיקר, לא מצאתי כי מדובר בפוגמים היורדים לשורשו של עניין עד כדי זיכוי הנאשם, או שיש בהם כדי לעורר ספק סביר בדבר אחריות הנאשם לתאונת ומעורבותו בעבירות המוחשota לו.

עדויות עדי התביעה הותרו בי רושם מהימן, גם אם בחלק מעדיות מי מהם לא היה דיווק מקסימלי.
לא התרשםתי כי מדובר באירוע אמת או בניסיון טיזוח.

מכל מקום, אי הדיווק אינו נוגע לשאלת מהותית או כזה הגורע מהראות המשמעותיות המצוות והמסבכות את הנאשם באופן ודאי באחריות לתאונת וברמה הנדרשת במשפט פלילי.

"ספק סביר" אין פירושו "ספק סתום" אלא ספק אשר יש לו אחיזה בנסיבות.

מכלול הראיות בהצברותן ובשילובן גם יחד, הן הישירות והן הנסיבות מובילות בהכרח בנסיבות תיק זה למסקנה אחת הגיונית ולפיה הנאשם הוא האחראי לתאונת ולטזאותיה.

בעניין זה מפנה לע"פ 70237 אדרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבבו) ולפסקה המאזכרת שם:

"...היעדרה של ראייה מksamילית אינה שוללת יכולת התביעה להוכיח את המוטל עליה שהרי די שהטעון הוכח יוכח באמצעות ראייה מספקת.."

ברור כי אין פירוש הדבר כי ניתן להקל ראש עם מחדלי החקירה ויש ליתן לכך את הדעת ואולם, אין בהחלט גם לא במקרה המצבר בתיק זה כדי להביא עד כדי זיכוי הנאשם ואלה ילקחו בחשבון במידת הצורך בגישת הדיון.

ניתוח הראיות:

טרם הדיון בקבילות הרטือน, המהווה למעשה ראייה דיגיטלית בעלת תוספת ראייתית מחזקת לריאות הקיימות, סבורני כי יש מקום לדון תחיליה בדינות הראיות האחרות אשר הובאו על ידי המאשימה, שהרי אין חולק כי קיימים מקרים בהם הוכח האחראי לתאונת דרכים הייתה הינה ועודין אפשרית גם ללא הצורך בראיה דיגיטלית.

יחד עם זאת, ועל מנת "שלא יצא פטורה ללא כלום" ATIICHIS לקבילות הרטือน ולהילופין למשקלו בהמשך הדיון.

ראשית לכל אפנה לתשובה הנאשם עצמו לכתב האישום בשלב ההקראה:

הנאשם עצמו הודה באמצעות בא כוחו **בעובדות סעיף 1 לכתב באישום לפיהן**, בתאריך 26.09.2018 במספר 5856689 בת"א בשדרות רוקח ממערב למזרחה והתקרב לצומת מרומזר עם צומת נמיר.

כמו כן, הנאשם הודה במעורבותו בתאונה וบทואחותיה לרבות הנזק לכלי הרכב המעורבים ובכלל זה רכבת של המעורבת.

מהאחר והנאשם עצמו הודה כאמור לעיל, הרי שמדובר בעובדות אשר אין טענות הוכחה על ידי המאשימה ואין לגבייהם מחולקת.

מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 21.7.20 עמוד 5 שורה 11 ואילך.

עדותם המהימנה והעקבית של עד הראייה והמעורבת:

מדובר בעדים אשר העידו بصورة עקבית והותירו בי רושם מהימן לגבי אמיתות דבריהם באשר לאופן התרחשות התאונה.

שילוב עדותם והמסקנה העולה ממן הינה כי הנאשם הוא זה האחראי לתאונה.

עד הראייה הינו עד ניטרלי, מסר עדות עקבית באשר לכיוון נסיעת הנאשם אופן נהיגתו ומיקום הנאשם בזירת התאונה.

עדותם לא נסתרה על ידי ההגנה.

זאת ועוד, אין בעדות העד גם כדי לסביר את המעורבת באחריות לתאונה.

לדברי העד הגיעו לצומת "נמיר - רוקח" והחליטו לפנות שמאלה לכיוון נמיר צפון.

יש שם שני נתיבים כאשר השמאלי רק שמאלה.

לפניו נסע קטעו ולפניו רכב, לפניו מימין היה רכב.

היה רמזור יrok והוא התחילה את הפניה שמאלה וכך גם היתר, **באמצע הצומת רוכב האופנו או ששינה כיוון או שהחליק אבל נסע ישר ולא שמאלה כפי שהורה הנתיב .**

האופנו והרכב התנגשו צד אל צד.

מפנה ל פרוטוקול הדיון מיום 12.11.2020 עמ' 16 ש' 20 ואילך.

העדה המעורבת בתאונה העידה אף היא, בצורה מהימנה בדבר התרחשות התאונה.

לדבריה נסעה בנתיב הימני משני נתיבים הפונים שמאללה, זכרה בבירור שלא היה לידה אופנוו אלא רק רכב מצד שמאל.

כאשר פנתה שמאללה **ב途 המסלול שלו**, פתאום שמעה בום וראתה מישהו עף ונוחת על הכביש, רכבה נפגע בצד שמאל.

כפי שובילו בהמשך, יש בדעתו לקבל את הסרטון כראייה קבילה ולכל הפחות ליתן לו משקל של ראייה מחזקת לрайות הקיימות לחובת הנאשם.

לצד זאת, לא נעלמה מעני טענת ההגנה כי אכן מצפיה בסרטון עולה כי המעורבת לא הייתה ראשונה בצומת וכי שמסרה בחקירה הנגדית לשאלת הסניגור:

"ש. כמה זמן עמדת ברמזור אדום?"

ת. הייתה ראשונה בצומת.rial כailed בדיקת התחלפ' לאדום ועמדתי מספיק זמן. זה צומת גדול ורחב.

ש. ואז התחלפ' לירוק והתחלה לנסוע?

ת. כן."

מצפיה בסרטון אכן עולה כי הנאשםת לא הייתה ראשונה בצומת אלא הייתה השלישית ברמזור.

עוד עולה כי כשהגיעה לצומת היה אור אדום והמעורבת המתינה החל מהשעה 10:11:31 ועד השעה 10:12:42 וכי אכן היה לידה רכב.

יחד עם זאת, לאור מכלול הראיות ובכלל זה יתר העובדות הנצפות הסרטון ועדות "**עד הראייה**" אשר יש בהם כדי לחזק את מרבית עדות המעורבת לא מצאתי כי יש באו ההתامة בעדותה בנקודתה זו כדי לפגוע במהימנותה, בבחינת פיצול העדות **"פלגין דיבורא"**.

המורבת עצמה אף היא לא צפתה הסרטון, מדובר מזמן באירוע לפניי כשבטים וחצי וגם אם מדובר באו התאמת מסוימת הרי **שאין בה גם רלוונטיות לשאלת השנויות בחלוקת או כדי לגרוע מהימנותה**.

הדברים נאמרים ביתר שitat, גם ביחס ליתר הפרטים אותם מסירה ואשר הם המהותיים והמעדים על אחריות הנאשם לתאונה **כפי שזו נלמדת הן מכלול יתר הראיות והן מעדות הנאשם עצמו.**

מפנה לפרטוקול הדיון מיום 21.7.2020 עמ' 5 שורה 10 ואילך.

זאת ועוד, הנאשם מנסה לטעון להגנתו כי אינו זכר את התאונה **ואולם אין לשוכח כי המעורבת עצמה הייתה מופתעת מההתאונה לא פחות ממנה שהרי לטענתה רוכב האופנוע כלל לא עמד לידה עובר להתרחשות התאונה.**

הדברים מקבלים חיזוק מצפיה בסרטון.

כפי שעולה מהסרטון כאמור **העורבת לא נכנסה לצומת בנסיעה** רציפה אלא כשהגיע לצומת היה אור אדום והוא המתינה כדקה.

ואולם זה העיקר בזמן שהמתינה בצומת רוכב האופנוע לא עמד לידה, אלא רכב אחר.

"ש. האם זה נכון שעד לרגע התאונה לא ראת שום אופנוע?

ת. נכון, וגם לא שמעתי קול אופנוע."

(מפנה לפרטוקול הדיון מיום 12.11.2020 עמ' 19 ש' 24 ואילך).

בעניין זה אוסף ואציג כי ככל והגנה סבורה לטענתה כי המעורבת היא זו שנכנסה לנטייב הנאשם, הרי שהיא יכולה להציג למעורבת את הסרטון לא נמנעה ממנה עת חקירה אותה בחקירה נגידית.

אלא שברור היה גם להגנה עצמה כי צפיה הסרטון אשר על פי היא מבקשת לערער מהימנות העדה מעידה בבירור כי הנאשם אחראי לתאונה והוא זה שנכנס לנטייב המעורבת.

מחוד, מבקשת ההגנה לפסול את הסרטון כראיה קבילה ומנגד, כאשר נוח לה מבקשת לעשות בו שימוש לטובת הנאשם כדי לערער מהימנות המעורבת.

לאור כל האמור סבורני כי בנסיבות תיק זה גם אם לא ד"ח הבוחן והסרטון די היה עדות המעורבת ועד הראיה הניטרלי כדי לחיב את הנאשם להסביר לאשמה אשר בעדותו עצמו היה אך כדי לחזק עדותם ולא אחרת.

מפנה לספרו של כב' הש' קדמי "על הריאות חלק רביעי" עמ' 1845-1846 (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009 הוצאה דינון), ולפיהם לנוכח קיומן של סתיות בית משפט רשאי לפלג את דברי העד ולקבל כמהימנים אותם חלקים שאינם נגועים בסתיות.

סתירות כשלעצמה, אין בה כשלעצמה כדי למנוע מבית המשפט לקבל חלק בדברי העד תוך דחיתית יתרותם אולם הסיכון והבחירה אינם יכולים להיעשות באופן סתמי ושירותי אלא מתבקש יסוד סביר לאבחנה. יסוד זה מתקיים גם מתקיים בתיק זה.

המאשימה ויתרה על העדת עד תביעה מס' 3 בוחן התאונה, ההגנה גם היא לא בקשה לזמן לעיד מטעמה ובסיומו של דבר לתקן לא הוגשה חוות דעת בוחן, גם לא צזו מטעם ההגנה.

ואולם, לא השתכנעתיقطעת הגנה כי בכל תיק של תאונת דרכים חובה על המאשימה לבסס את אחריות הנאשם לתאונה על חוות דעת בוחן על מנת שתעמוד בנטול הראיטי המונח לפתחה.

חוות דעת הבוחן מבוססת ברובה על חומר הריאות אשר מלא מוגש לתיק בית המשפט ואין הכרח כי בכל תיק תאונות דרכים בית המשפט לא יוכל להסיק את המסקנה אליה היה מגיע הבוחן על סמך אותו חומר הריאות.

זאת ועוד בנסיבות תיק זה סבורני כי הצפיה בסרטון יש בה אף כדי ליתר את הצורך בבדיקה בוחן שהרי היא מתארת ומתעדת בזמן אמת אופן התרחשויות התאונה.

מפנה להכרעת הדיון של כב' הש' שור מבית משפט לתחבורה מחוז תל אביב (בת"ם) בת"ד 18-10-3092 בעניין מדינת ישראל נ' שמעוני מיום 28.2.2020 וכן לפסק הדיון של כב' הש' בן יוסף מבית המשפט המחוזי בתל אביב בעפ"ת 20-12-46018 מיום 21.2.2021 נדחה ערעור ההגנה על הכרעת הדיון.

על פסק הדיון בערעור הוגשה בקשה רשות ערעור לבית משפט עליון ברע"פ 1479/21 אשר נדחתה אף היא ביום 4.3.21

היא הנותנת גם בתיק שלפנינו.

גם בהיעדר חוות דעת בוחן ועל אף שההגנה התנגדה להגשת הסרטון הנאשם בחר לעיד להגנתו.

עדות הנאשם עצמו בבית המשפט ודבוריו במהלך ניהול התיק יש בה היא כשלעצמה כדי לסייע באחריות לתאונה:

בדיוון שהתקיים בפני ביום 12.11.2020 עמ' 19 ש' 14 ואילך ביקש הנאשם לשאת מספר דברים:

"... אמרו לי במשטרה שגבר פגע بي. מי שנפגע מהתאונה זה אני, לא עבדתי כ- 7 חודשים, אני מלא בברגים. לא מבין למה כל האירוע הזה קורה. האופנו של הטרסק. אני נפגעתי. למי עשית משהו? למי שimeo קרה שהוא מלבד מה שקרה לי, אני היחיד שנפגע? מה המתירה? אני לא נהג שנה וחצי ועומד לפני ניתוח. האם למעורבת קרה שהוא פיזי? אני לא זוכר מה היה? גם אם לא הייתה בסדר, היה עוד מישחו שפגע بي. הוא לא ראה?"

בעדותו הראשית בפרוטוקול מיום 18.4.21 עמ' 23 החל מש' 13 ואילך העיד הנאשם כדלקמן:

"... שלמתי מחיר כבד... רק אני נפגעתי בתאונת הזאת... אני מבקש מבית המשפט שיתחשב בי. אני יודע שההתעוררת בבית החולים ואני זכר דבר מהתאונת..."

ובהמשך:

"נסעתי בדרך שלא מכיר עם הג'. פ. אס ..." ש' 16.

"יכול להיות שעשית טעות קטנה, יכול להיות שנסעתי בכביש שהיא אסור לי לנסוע..." בש' 17.

"איני זכר כלום. אין לי מה להגיד, אינני רוצה לראות את הסרטון..." בש' 18.

בחקירתו הנגדית השיב לשאלות ב"כ המאשימה:

ש. אני לא אציג לך את הסרטון אבל אגיד לך מה ראיינו הסרטון...

ת. אני זכר שבאת מכאן הים מחולון יפו ונכנסתי ימינה חולון לים ימינה.

ת. התאונת הייתה על פי הראות, נסעתי לכיוון העבודה למניין ישראל, נסעתי ישן ב- 30 קמ"ש.

הן בעדותו הראשית והן בחקירתו הנגדית של הנאשם נמצאו סתיות. מחד העיד כי אינו זכר דבר, ומנגד מסר פרטיהם באשר לכיוון נסיעתו.

לא זו אף זו, גם מיזמתו האישית אינו שולל אפשרות כי עשה טעות וכי נסע בכביש שהיא אסור לו לנסוע: " גם אם לא הייתה בסדר, היה עוד מישחו שפגע بي. הוא לא ראה?"

"יכול להיות שעשית טעות קטנה, יכול להיות שנסעתי בכביש שהיא אסור לי לנסוע."

ואם לא די בכך, הרי שגם בחקירתו הנגדית מסר: "...נסעתי ישן ב-30 קמ"ש".

משילובן של עדות הנאשם עצמו, עדות המעורבת והעד הניטרלי עולה כי הנאשם נסע ישר בנגדו לנתיב המורה שמאלה בלבד ואילו המעורבת נסעה במסלול המוביל לה.

יודגש, כי גם בחקירותה הנגדית של המעורבת לא עלתה בידי ההגנה לסתור את עדותה ולפיה נסעה בתחום הנתיב שלה ולא סטטה לנתיב הנאשם.

ומכאן לקבילותה הסרטון ולטענת ההגנה בדבר הפגמים אשר נפלו בשרשראת תיעוד תפיסתו:

לטענת ההגנה כמפורט בסיקומה נפלו פגמים בשרשראת תפיסת הסרטון המתועדת **בת/1** אשר יש בהם כדי למנוע קבלת הסרטון כראייה קבילה.

זאת ועוד, טענת ההגנה כי לא עלתה בידי המאשימה להוכיח קשר בין הסרטון לתאונת נשוא כתוב האישום וכי אכן מדובר באותוה תאונה.

שמעתית בקש רב את טענות ההגנה באשר לקבילותה של הסרטון ואני מקלה מראש בהן באשר לחלק מהפגמים הנוגעים לאופן תיעוד תפיסת הדיסק ובעיקר לסדר החתימות והעובדת **בת/1** מפורטים בין היתר מספר דיסקים אשר אינם קשורים לתיק החקירה.

יחד עם זאת, לאחר שמייעת הראיות ובחינתן הגיעו לככל מסקנה כי אין מדובר בפגמים כה מהותיים אשר יש בהם כדי לפגוע בקבילותו של הראייה או בתוצרייה.

אין מדובר בתפיסה בלתי חוקית של הדיסק או בפגמים הנוגעים לשיבוש ואשר יש בהם כדי לעורר ספק בלבוי כי אין מדובר בסרטון המתועד את התאונת נשוא כתוב האישום.

ההגנה גם לא טענה לפגם במכשיר הבדיקה או כי נעשתה פעולה שיבוש בחומר המתועד הסרטון.

הכלל לגבי קבילותה של הבדיקה נקבע עוד בע"פ 639/79 דוד אפללו נ' מדינת ישראל, לד(3) 561 (1980):
"השאלה העיקרית היא תמיד זו, אם הבדיקה משקפת נאמנה את האירוע, ואם התשובה על כך היא בחיבור, כי אז הונח היסוד לקבילותה".

בע"פ 869/81 מוחמד שניר נ' מדינת ישראל, לח(4) 169 (1984) נקבע:

"כדי שייהי בידיו של בית המשפט להחליט על קבלת סרט הבדיקה או התקליט, יש להוכיח או להראות תחילת קיומם של כמה תנאים מוקדמים... כי המכשיר או האמצעי الآخر ששימש להבדיקה, פועל כהלכה ועשוי לקלוט או להקליט

דברים שנאמרו...שהאדם אשר טיפול בהקלטה ידע את מלאכתו... שההסיטה או ההקלטה מהימנות וכוכנות...
ההקלטה, המשקפת נאמנה את אשר צottaת לו, היא הקבילה...".

בנסיבות תיק זה אני קובעת כי המאשימה עמדה בתנאים הנדרשים על אף טענות ההגנה, ומכל מקום אני גם מקבלת את טענתה החלופית של המאשימה החלופית לעניין מעבר מבחן של קבילות לבחן של משקל.

קבילות הינו מונח המבטא כשרותה של ראייה לבוא בפני בית משפט ולתרום לפיתרון השאלות השניות בחלוקת ואולם **משקל** הינו מונח המבטא את כוחה האופרטיבי של הראייה כלומר, האם ניתן לבסס על פיה לבדה או יחד ראייה אחרת ממצאים בנקודות השניות בחלוקת.

עוד לעניין פסילת ראיות מפני לנוכח האיזון אשר נקבע על ידי הנשיאה דאז, כב' השו' בינוי בהלכת ישכרוב בע"פ 5121/98 (פורסם בנבו) מיום 4.5.06 בה נקבע כי תמצית עיקריה של דוקטרינת הפסילה הפסיכית הינה כי ראייה שהיא רלוונטית קבילה במשפט.

עם זאת נקבע, כי לבית המשפט שיקול דעת לפסילת קבילתה של ראייה אם נכון כי הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגעה מहותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לדגדירה של פיסקת ההגבלה.

מדובר בנסיבות איזון עקרונית השואפת להשגת פרשה ראייה בין מכלול הזכויות והאינטרסים.

מחוד, הלחימה בעבריות חשיפת האמת ההגנה על שלום הציבור אל מול ההגנה על זכויות הנאשם והגינות ההליך המשפטי.

נוסחה זו תיושם על פי שיקול דעתו של בית המשפט בהתחשב בנסיבות של כל תיק וביחס לחומרתה של אי החוקיות אשר הייתה קרוכה בהשגת אותה ראייה.

מן עניין זה גם החלטתי ב"טענת זוטא" בתיק ת"ד 915-09-20.2.11.20 איסקוב מיום 20.2.11 ולפיכך המאזכרת שם.

זאת ועוד, בע"פ 987/02 מדינת ישראל נ' איסמעיל בן מחמוד זבידה נקבע, כי אין לומר כי פגמים בניהול חקירה ובכלל זה ליקויים בסימון מוצגים ובתיעוד שרשות העברתם בהכרח יורדים לשורש ההליך המשפטי וכי יש לבחון קבילתה ומשקלתה של כל ראייה על פי מכלול נסיבות העניין וביחד לפי סוג הפגמים, בהתחשב בשאלה אם היה בפגמים אלה כדי לקפח את הגנת הנאשם.

ומן הכלל אל הפרט בתיק שלפנינו:

מצפיה בסרטון עולה כי הא מתעד תאונה בין רכב לאופנוו. אך מסכימה אני כי קיים קושי בצד שמאל רגילה זהה את מספר הרישוי של האופנוו.

יחד עם זאת מצפיה בסרטון עצמו עלים ממצאים נוספים אשר יש בהם ללמד כי הוא מתעד את התאונה נשוא כתוב האישום.

כך למשל, הסרטון מופיע הכתוב: "**צומת 150 רוקח נמיר- 26.9.18**".

הסרטון מתייחס בשעה 10:10 ומסתיים בשעה 10:20:50 ובערך 10:12:50 מתעד תאונה בין רכב לאופנוו.

מדובר הסרטון אשר המקום והתאריך המצוינים בו זהים לתאריך ולמקום התאונה כמו כן בכתב האישום. זאת ועוד, זאת זמן אף הם מתאימים.

סרטון נראה שני נתיבים הפונים שמאללה, בנתיב הימני מבין השניים נצפה רכב הפונה שמאללה, ובנתיב השמאלי נצפה אופנוו אשר בהמשך מתרחשת תאונה ביניהם.

הסימן על הכביש אף הוא נראה באופן ברור.

מצפיה הסרטון לא עולה כי התרחשה תאונה נוספת אחרת בין רכב לאופנוו אשר יש בה כדי להוביל למסקנה אחרת.

מכלול הראיות לא התעורר כי ספק כי הסרטון מתעד את התאונה נשוא כתוב האישום.

ומכאן לקשר בין הסרטון ת/2 לת/1 :

ת/1 הוגש לתיק החקירה, ועל פיי מבקשת המאשימה כאמור לעיל לבסס את תפיסתו של **דיסק מס' 6** אשר לטענתה מכיל את הסרטון המתעד את התאונה נשוא כתוב האישום.

בendon של הטופס **ת/1** נרשם: "דו"ח זכ"ד - **תפיסת/קבלת קובץ וידאו ממצלמת אבטחה**".

מעיון **בת/1** עולה כי נרשם בו הצד שמאל התאריך 18.10.7 וכן מספר אסמכתא אשר הינו למעשה מספר תיק החקירה כפי שהוא מופיע גם בכתב האישום: **431161218**.

הטופס מתאר למעשה את השתלשלות קבלת הקבצים מעירית תל אביב עד להעברתם לתיק החקירה.

מדובר בטופס מובנה הכלול תיבות ריקות המיועדות למילוי על ידי מלאי הטופס או מי שיש לו גישה לפעולות המצוינות בטופס.

על פניו מעין **בסעיף 1 לת/1** עולה כי הוא אמור להיות ממולא על ידי השוטר/בוחן.

בצדיו הימני העליון של **ת/1** מצוין כי הוא מופנה מאת הבוחן ירدني 1190131 אל רמ"ח /ק' יחידה/רכז בוחנים.

בת/1 מתוודת פעולותיהם של 3 אנשים של ה"ה מר ויסמן מעירית תל אביב והבוחנים ירدني ומזל.

אשר העידו בתיק, כאשר בסוף הפעולות מופיעות חתימות הנחות להיות החתימות שלהם.

מעין בחתימות עולה כי אין אין זהות אחת לשניה.

המסקנה המתבקשת מעין **בת/1** כפי שיפורט להלן הינה, כי דיסק מס' 6 המתעד את התאונת נשוא כתוב האישום הורד מקובץ וידיאו מצלמת אבטחה של עירית תל אביב הממוקמת בזירת התאונת, נמסר למשטרת ישראל נצרב והועבר לתיק החקירה.

הטופס ת/1 כולל 5 סעיפים בהם תיעוד וציון המפורט להן:

העליה מסעיף 1:

ביום 18.7.15 בשעה 15:15 **פגש הבוחן ירدني את מר ויסמן** בכתבoot פילון 5 תל אביב לצורך קבלת קבצים.

בטופס מסומן כי **מר ויסמן** הורד **בעצמו את הקבצים מצלמות האבטחה** בבית העסק אשר כתובתו הינה פילון 5.

בתיבה בסעיף 1ד מצוין לכארה X ולפיו לפני הורדת הסרט נעשתה בדיקה כי השעה המופיעות במסך תואמת לשעון בנייד של מלאי הטופס.

העליה מסעיף 2:

בסעיף זה מופיעות שאלות אשר על השוטר לשאול את מוסר הקבצים ולצין את התשובה.

באשר לשאלות א ו - ב סעיף 2 - מר ויסמן השיב עליון בשלילה ועליה מתחשבותיו כי הוא אינו מחזיק המקום וכי מסר את הקבצים מרצונו הטוב.

באשר לשאלות ג ו - ד - מר ויסמן ב השיב עליון בחיוב ועליה מתחשבותיו כי לא ערך את הקבצים וכי מערכת מצלמות האבטחה פועלת بصورة תקינה.

בסוף סעיף 2 מצוין: " זו הודעתה שהוקראה פנוי ואושרה כנכונה בחתימת יד" **וכן מופיעה חתימה הנחזית להיות חתימת המוסר/מחזיק הקבצים הוא "מר ויסמן".**

העולה מסעיף 3 :

הסעיף אמרו להיות ממולא על ידי מקבל הקבצים. מעין בטופס עולה כי התיבות נשארו ריקות למעט הציון העובדה כי הקובל התקבל **מר ויסמן**.

העולה מסעיף 4 :

בכותרת לסעיף מצוין: "**ימולא על ידי שוטר/ בוחן - תע"צ**".

השוטר אשר פרטיו "רשומים לעיל" דהיינו הבוחן ירדני, מעיד ומאשר כי קיבל או הוריד את הקבצים מצלמות האבטחה וכי העתיקם בשלמות ללא שינוי בהם.

עוד מצוין כי תעודה זו ניתנת על ידו לשם הגשתה בבית משפט.

בתחתית הסעיף מופיעה חתימה הנחזית להיות חתימתו של הבוחן ירדני.

העולה מסעיף 5 :

בכותרת הסעיף מצוין כי ימולא על ידי רכז הבוחנים.

בתחתית הסעיף מופיעה חתימה בצירוף חותמת הנחזית להיות **חתימתו של הבוחן מזל**, תוך שמצוין בחותמת כי הוא רכז היחידה.

מעין בסעיף עולה כי **סומנה בו ב- X** התיבה ולפיה הבוחן מזל קיבל מידי הבוחן יאיר ירדני תקליטור לצורך העתקת קבצי ידאו הדורשים לתיק החקירה בתיק מספר 43116218 .

יתר התייחסות לא מולאו.

בסוף סעיף 5 מצהיר הבוחן מזל כי קיבל את החומר והעתיק אותו בשלמותו ולמעשה לא עשה בו כל שינוי וכי מספר קבצי היידאו שהועתקו הינו 1.

העולה מתחתיית הטופס ת/1:

בתחתית ת/1 לאחר קוו המסמך את סופו, מפורטים בכתב יד 6 דיסקים כאשר לצד כל דיסק מצוין מספר וכתובת.

בין ששת הדיסקים מצוין דיסק מס' 6 המתיחס לרוקח - נמיר.

הבחן ירדני מסר בעדותו בבית המשפט כאמור לעיל, כי קיבל את הדיסקים ממර ויסמן מעירת תל-אביב וממר ויסמן אישר זאת.

העד ויסמן אישר בפירוש כי הבוחן ביקש ממנו להוריד את הקובץ המתיחס לצומת רוקח נמיר.

העד ויסמן אישר חתימתו על ת/1.

על גבי דיסק הסרטון ת/2 אשר הוגש מופיע הכתובת "רוקח נמיר" הנושא תאריך התאונה 26.9.18. העד מר ויסמן מסר בעדותו כי הכתובת הינו בכתב ידו.

אכן הכתוב על הדיסק עצמו אין פירושו כי הוא מעיד על תכלתו אך במקרה שלפנינו עולב בבירור כי מדובר בזיהות מוחלטת.

מכלול העדויות הרלוונטיות לתפיסתו של הסרטון -ת/1 הן של מר ויסמן מעירת תל אביב והבוחנים ירדני ומזל מתקבלת בבירור המשקנה כי לתיק החקירה הועבר הסרטון המתעד את התאונה נשוא כתוב האישום, גם אם הסדר בין רישום הפעולות לבין החתימה לא הופיע או נשמר בסדר האופטימלי המתחייב והמתבקש.

העדים העידו בגלוי לב על פעולותיהם בתיק.

התרשמתי כי מדובר בעדים מהימנים אשר מסרו עדות אמת כפי יכולתם במוגבלות חלוף הזמן, כשנתיים וחצי לאחר האירוע גם אם חלקם לא זכרו בבדיקה כל פעולה מהפעלות המתועדות בת/1 שהרי לשם כך מתועדים הדברים בזמן אמת.

לא התעורר בלבו גם הספק כי מדובר בחתימות אמת.

העד ויסמן לא התחש לכך כי הוא זה שמסר את הקובץ **לבוחן ירדי**, גם אם לא עלה בידו לזהות את כתב ידו.

אכן, אין זה נכון וראוי ונכון כי בטופס אחד יופיע ציון של מספר דיסקים אשר חלקם אינם קשור לתיק החקירה, זאת כאשר הפירוט נעשה בתחום הטופס ללא ציון מפורש שם /או חתימה זוatta על מנת להימנע מטענות כגון אלה שהועלו בתיק זה.

ואולם גם אם מדובר במחדל חוקרי אוiform במלוי הטופס לא מצאתו כי מדובר בפוגמים מהותיים או קיצוניים אשר בבחון האמת פגעו בקבילותה של הראה בנסיבות תיק זה עד כדי פסילהה ובכלל זה פסילת תוכנה.

تفسת קובץ וידיאו מזירת האירוע המתעד את התאונת הינה התנהלות שגרתית, ולפיה במסגרת חוקיות משטרתית של תאונות דרכים, חוקרי וnochני התאונות ממשטרת ישראל פונים לבתי עסק וביניהם עירית תל אביב לתפוס /או לקבל קבצי וידאו המתעדים תאונות דרכים אשר צולמו במהלך האבטחה של בית העסק במסגרת ביצוע פעולות חוקירה ואיסוף חומר ראיות הנוגע לאוthon תאונות.

זאת ועוד, עירית תל אביב הינה גוף ניטרלי ואין מדובר בתפיסה לא חוקית.

בשילוב מכלול הראיות והעדויות, לרבות חשיבות הנאשם לכתחזק האישום, ובכלל זה ביחס לזמן ולמקום המצוינים בכתב האישום, כמו גם צפיה בסרטון לרבות הכתוב שבו הגיעו לכל מסקנה כי **הסרטון 2/הסרטון 2** מתעד את התאונת נשוא כתב האישום.

בסרטון נצפים צומת ושני נתיבים הפונים שמאלה, הסימן על הקביש נראה היטב, בהתאם לעדותה של המעורבת.

עוד נצפה בסרטון כלפי רכב הפונה שמאלה מהנתיב הימני בין השנים. בשעה שהרכב פונה שמאלה אין לידיו אופנוו.

במהלך נצפה אופנוו הנווג בנתיב השמאלי מהשנים ונצפית תאונה בין כלפי הרכב לאופנוו.

זאת ועוד, נראה בבירור בסרטון כי הפגיעה בין האופנוו לבין הרכב היא מחדד השמאלי של הרכב.

משכך אני קובעת, כי לאחר בחינת חומר הראיות אל מול המבחן שנקבעו בפסקה הסרטון מתקבל כראיה קבילה לאמתות תוכנה אשר ניתן לבסס עליה קביעות עובדתיות ביחס לאחריות הנאשם לתאונת.

לחילופין, לא מצאתו כי יש בטענות ההגנה כדי לפגוע בمشקלו המctrבר של הסרטון אשר יש בו כדי להוות ולו ראייה מחזקת ליתר ראיות המאשימה, זאת גם בהיעדר דו"ח בוחן.

הציפייה בסרטון יש בה אך כדי לחזק את עדות המעורבת והעד הניטרלי.

ההסתברות כי הייתה תאונה נוספת נסافت באותו זמן באותו מקום בין רכב המעורבת לאופנוו אחר שואפת לאפס ומכאן כי האופנוו הנכפה בסרטון הינו האופנוו של הנאשם ולא אחר.

מצפיה בסרטון ומأוף נהיית הנאשם אין ביחס לנסיבות בה נסע, כניסה לצומת ניכר כי התכוון לנסוע ישר וכי הנאשם הוא זה שנכנס למסלול נסיעתה של המעורבת.

על רוכב אופנוו מוטלת זירות מוגברת בנסיבות בכיביש ומצופה מנהג אופנוו אשר מתכוון לפנות שמאלה כי טרם הפניה יאט נסיעתו וכי ינהג בצד השמאלי של הכביש.

ברור מחומר הראות, זאת גם על פי עדות הנאשם עצמו כי לא התכוון לנסוע שמאלה וכי גם לא פנה שמאלה אלא נסע ישר.

נהיית הנאשם מלמדת כי התרשל בנסיבותיו וכי אם אכן התכוון לנסוע שמאלה היה עליו לנסוע מיד שמאלה בנתיב נסיעתו ולא באמצעות הצומת, שהרי סיבוב הפניה שלו בנתיב הפונה שמאלה בלבד הינו קצר מזה של המעורבת אשר הנטיב בו נסעה מאפשר הן נסעה ישר והן נסעה שמאלה.

בעדותו בבית המשפט סירב הנאשם לצפות בסרטון בגיןו כי הסרטון גורם לו לטרואה.

לא השתכנעתי כי אכן הנימוק האמתי העומד מאחורי סירוב הנאשם.

התרשמתי כי מדובר בטענה בכלל, שהרי הסרטון הציג לנאים עוד במהלך חקירתו במשטרה והנאים לא התקחש לו.

יתירה מכך, ניתן לראות בהימנענות הנאשם מלצפות הסרטון בבחינת "שתייקת נאים" **לפי סעיף 162 (א) לחוק סדר הדין הפלילי {נוסח משולב}, התשמ"ב- 1982**, אשר יכולה לשמש חיזוק למשקל ראיות התביעה וכן סייע במקום חדשני להן סייע.

זאת ועוד, הנאשם גם לא הביא כל חוות דעת או מסמך רפואי אחר תומך המצדיק סירובו לצפות הסרטון.

צודקת ב"כ המאשימה המלמדת בטיעוניה, על הנאשם המבקש להוכיח חפותו להראות כי עשה כל מהאפשר לבית

המשפט הגיע לחקר האמת.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי המאשימה הוכיחה את הנטען בכתב האישום ובכלל זה את יסודות העבירות המוחשיות לנאשם ברמה הנדרשת במשפט פלילי.

לא נעלמה מעני העובדה כי הודעת הנאשם, או גרסתו בחקירה במשפטה לא הוגשו לתיק, ואולם לא מצאתי כי חוסר זה פגע בחומר הראיות הקיימים עד כדי זיכוי הנאשם שהרי הנאשם בחר להעיד וגרסתו ביחס לתאונת נשמעה בבית המשפט.

לא נעלמה מעני גם העובדה כי הסרטון לא הוזג למעורבת ו/או לעד הראייה במסגרת החקירה, יחד עם זאת, אפשרות ההגנה להציג למעורבת ולעד הראייה את הסרטון לא נמנעה ממנה.

לא השתכנעתי בנסיבות תיק זה בטענת ההגנה לפיה בהיעדר עדות בוחן לא ניתן לקבוע כיון נסיעת הנאשם.

אכן, בוחנות היא עניין שבמומחיות ולא במידעה שיפוטית ועל אף שבית המשפט הינו בית משפט מוקצועי ידיעותיו של השופט אין יכולות לבוא במקום חוות דעתו של הבודן והמצב האופטימלי הינו כי תהיה מונחת חוות דעת בוחן אשר יהיה בה כדי לסייע לבית המשפט בחקר האמת.

ואולם, אין מדובר בכלל ולפיו כל עת שאין דוח בוחן אין בית המשפט יכול להגוע בכלים המצויים בידיו למסקנה כזו או אחרת בדבר אחראיות הנאשם לתאונת דרכים בה היה מעורב.

לאור מכלול הראיות המונחות בפני בית המשפט ומקום התרחשות התאונת גם מצפיה בסרטון ניתן לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת כי הנאשם נהג ברכבו והינו אחראי לתאונת נשוא כתוב האישום.

עד הראייה, גם שאינו בוחן אף נשאל בעניין זה על ידי ב"כ הנאשם המלמד והшиб בבירור:

"ש. האם אתה יודע מה המרחק בין קוו העצירה לרכיבים?

ת. אני לא אמרתי.. כ- 15 מטר. הוא אולי חזה את שלושת הנטיבים של צפון דרום, לפני הקטע של שלושת.. המגע בין האופנוו והרכב היה באמצע הצומת.

ש. אני אומר לך שעלה דרך נמיר יש אי תנועה בניוי, והאימפקט היה לפניו שהרכיבים הגיעו לך הדמיוני של אי התנועה הבניוי, נכון?

ת. למייטב זכרוני המגע ביניהם היה באמצע. אני לא זוכר לגבי הקו הדמיוני.

ש. אם נסמן ב- X את מקום המגע בין הרכבים, האם עדין ניתן לפנות שמאלה?

ת. כ]

ש. אני מشرط לך את הצומת. נניח שנקודת האימפקט הוא נקודה X. אני אומר לך, על פי זכרון האם מקום האימפקט עלול להסתדר כמסלול הנסיעה של הנאשם שמאלה?

ת. כן. אבל מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה".

בחקירה חוזרת נתקבש העד להבהיר תשובתו:

"ש. אבקש שתבהיר תשובתך, למה הכוונה "מכל מקום ניתן לפנות שמאלה" בהקשר של נקודת האימפקט בתאונה?

ת. אני עונה בהתאם לך ומהן סיבות לכך? לא כמהנדס. מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה, אין לנו קשר לנקודת האימפקט. אני ראייתי אותם נפגשים אחד עם השני פחות או יותר באמצע הצומת".

השאלה הקובעת לטעמי איננה אם מכל מקום בצומת ניתן באופן מעשי לפנות שמאלה, אלא מהו אופן הנהיגה החוקי והזהיר המתחייב מנהג הנהוג בנתיב המורה פניה שמאלה בלבד.

أشك אני קובעת כי המשימה עמדה בנטל המוטל עליה והביעה ראיות אשר יש בהן די להרשעת הנאשם באחריות לתאונה ובכל העבירות המזוהות לו וכי לא היה בהגנת הנאשם כדי לעורר ספק סביר אשר יש בו כדי לזכותו.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון להרשיע את הנאשם בכל המזוהות לו בכתב האישום.

סוף דבר ובסיכום הדברים אוסיף ואומר כי איני מקהל בראש בסבלו של הנאשם כלל וכלל אף איני יכולה לקבל את דבריו כי הוא הנפגע היחיד שהרי אין חולק כי גם למעורבות בתאונה נגרם סבל, גם אם אין מדובר בפגיעה פיזית ממש או כזו הנראית לעין.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיון תשפ"א, 08/06/2021 במעמד הנווכחים.